

Večernik

Leto II. (IX.), štev. 42

Maribor, torek 21. februarja 1928

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemati v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Ogledi po tarifu
Oglašje sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

V novo dobo?

DANAŠNJA DR. MARINKOVIČEVA POSVETOVANJA S ŠEFI PARLAMENTARNIH SKUPIN. — VIHARNA SEJA RADIKALNEGA POSLANSKEGA KLUBA. — POGOJI KMEČKO-DEMOKRATSKE KOALICIJE.

BEOGRAD, 21. februarja. Sedanje stanje naše vladne krize je nedvomno najzanimivejše, odkar smo se ujedinili v eno državo, obenem pa tudi zelo značilno za razmere v naši državi. Gre očividno za zadnji poizkus, da se zedinijo vse močnejše skupine za skupen program, ki naj bi preprečil neprestano gospodarsko propadanje naroda in okreplil ugled naše države ne samo v notranjosti temveč tudi v inozemstvu.

Vsa ta akcija izhaja iz vrst Kmečko-demokratske koalicije in je našla močnega odmev tudi pri samem vladarju, ki mu je predvsem pri srcu blaginja naroda in je zato tudi takoj uvidel veliki pomen gospodarskega in socialnega programa, ki si ga je začrtala KDK.

Stopamo nekako v novo dobo, ki hoče obračunati z dosedanjimi balkanskimi političnimi metodami in praksami, v dobo, ki bo dejanski upoštevala želje naroda, ne pa samo aspiracije gotovih skupin, ki so dosedaj eksploatirale državo.

Uvod v novo dobo, ki bo sicer šele polagoma prišla jasneje do izraza, je vsekakor končni padec Vukičevićevega režima, ki si je ustvaril večino v parlamentu z nasilnimi volitvami in z raznimi zakulisnimi političnimi spletkami ter hotel posebno radikalom zagotoviti nekakšno izjemno stališče v državi. Dasi nerad, je bil Velja Vukičević pod pritiskom novih razmer včeraj prisiljen, da je vrnil kralju mandat, ki je na predlog skupščinskega predsednika dr. Perića poveril nato dr. Voji Marinkoviću mandat za sestavo koncentracijske vlade.

S tem je stopilo vprašanje sestave koncentracijske vlade v novo fazo. Prva je bila namreč zaključena predvsem radi Vukičevićeve osebe z negativnim rezultatom.

BEOGRAD, 21. februarja. Dr. Marinković je pričel že takoj dopoldne z realizacijo svojega poslanstva. Pozval je pismeno šefe vseh parlamentarnih strank, da se izjavijo, ali so ga pripravljene podpirati pri sestavi koncentracijske vlade ali ne.

Toda, kakor je bilo že pričakovati, je naletel Marinković na močen odpor pri radikalih. Velja Vukičević je ob 10. dopoldne posetil kraljevega mandatarja Marinkovića v njegovem stanovanju. Na Marinkovićevo vprašanje, ali bi bili radikalni pripravljeni v načelu stopiti v koncentracijski kabinet pod njegovim vodstvom, je Vukičević odgovoril, da mora najprej konzultirati radikalski poslanski klub. In res se je ob 11. dopoldne pričela

seja radikalnega poslanskega kluba, ki je bila silno burna. Po referatih Velje Vukičevića in dr. Perića o novem položaju se je razvila viharina debata, ki je trajala do 13.45. Nastopila je cela vrsta govornikov, ki so se vsi izrekli proti koncentracijski vladi, v kateri ne bi imeli vodstvo radikalni. Napadali pa so obenem zelo ostro tudi Vukičevića in dr. Perića, češ, da sta le ónadva vsled nespretnosti oz. trmoglavosti kriva, da je izgubila radikalna stranka situacijo iz rok. Posebno ostro je govoril dr. Milan Srškić. Očital je Vukičeviću, da je le njegova trmoglavost kriva, da ni uspel, dr. Periću pa, da bi popolnoma lahko sestavil koncentracijsko vladu, ako bi postal previdnejše. Napravil je usodno napako, da je hotel razbiti Kmečko-demokratsko koalicijo, čeprav se je že ponovno pokazalo, da je to neizvedljivo. Ako bi povabil KDK kot celoto, potem bi popolnoma lahko sestavil koncentracijsko vladu, vodstvo pa bi bilo v rokah radikalov. Dr. Srškić je potem naglašal, da je dr. Perić napravil še drugo napako. Ker je radikalna stranka po njegovi nerodnosti izgubila situacijo iz rok, bi mu bilo ljubše, da je dr. Perić nasvetoval krojni, naj raje poveri sestavo koncentracijske vlade neki osebi izven parlamenta kakor pa dr. Marinkoviću.

Po dveurni debati je bila končno odgojena seja na 18. uro popoldne, ko bodo radikalni zavzeli definitivno stališče napram misli dr. Marinkovića.

Stjepan Radić in Svetozar Pribičević sta se na Marinkovićevo povabilo izjavila v principu za vstop v njegovo koncentracijsko vladu in postavila obenem sledeče pogoje: Revizija proračuna in davčnega zakona, razdelitev portfeljev po moči parlamentarnih skupin in najmanj ali notranje ali zunanje ali finančno ministrstvo za KDK. Dr. Marinković je vzel te zahteve na znanje. Ostale skupine bo konzultiral še tekom današnjega dne.

Splošno se pričakuje, da se bo tudi njegova misija izjalovila na odporu radikalov.

Predsedniške volitve v Zedinjenih državah

WASHINGTON, 21. februarja. Volilni boj za predsedniške volitve se je že pričel. Skupno je 6 kandidatur. Demokrati kandidirajo newyorškega guvernerja Johna Smitha, republikanci državnega sekretarja Hooverja. Kandidirajo dalje še general Dawes, Willis in Watson ter bivši guverner T. W. Down.

Kako nastanejo v Mariboru „senzacije“!

NA MRTVAŠKEM ODRU OŽIVEL. — NEZNANA SAMOMORILKA. — ZAKONSKA TRAGEDIJA. — BEG KAZNJENCEV. — STRELJANJE NA KOROŠKI CESTI. — REVOLVERSKI STRELI SREDI NOČI. — PREDPUSTNI MINISTER. — MARIBORSKA FAMA.

Maribor, na pustni torek 1928.

Čeprav je držal ta preklicani Pust v šahu prav vse, kar v Mariboru »leže ino gre«, je vendar zabelil itak že pestro predpustno razpoloženje z mnogimi, skoro neverjetnimi »senzacijami«, ki do danes seveda še niso zagledale luč sveta. Zato jih hočemo otiati večni pozabi.

Ena najgorostnejših tako improviziranih senzacij je bila ta, kako je na mrtvaškem odru oživel mrlič, ki se sedaj zdravi v Splošni bolnici. Tu gre za tragičen slučaj preminulega kočijaža Aleksandra Božija, katerega je pred glavno pošto žadela kap. Rajni je bil kljub svojemu nizkemu socialnemu položaju dokaj inteligenten ter legendaren prijatelj otrok, kar je dalo njegovi nepričakovani smrti nimbus večje misterioznosti. Pisec teh vrstic ga je videl na mrtvaškem odru, kjer je ležal že drugi dan svež, kakor da počiva po dobrem obedu. To so opazili tudi številni drugi ljudje in ker je bil pogreb v svrhu uradne obdukcije, da se dožene pravi vzrok smrti, enkrat še za dva dni preložen, se je raznesla govorica, da ga niso pokopali, ampak odpeljali v — bolnico... Na mrtvaškem odru pa da je oživel baš v momentu, ko mu je njegova žena popravljala roke, ki so baje prvi dan ležale v povsem drugačni legi. Žena, da je pri tem omedlela, ljudje so se razleteli, ko je mrlič dvignil glavo... Medtem je seveda pokojnik že izročil Materi zemlji, Maribor pa veruje v skorajšnje okrevanje probujenega mrliča mnogo bolj kakor v rešitev vladne krize.

Druga senzacija je bila »neznana samomorilka«, katero so neki maškeraadni nepridipravi improvizirali s tem, da so vrgli od državnega mostu oblečeno modno pupo — v hladni grob Dravskih valov, kjer je našla svoj srčni mir... »Utopljenko« pa je vrglo nekje že na — »suho«. Senzacionalnih govoric o tej nesrečni »žrtvi« nesrečne ljubezni pa navzlic temu še ni konec. — Mariborskim »purgarjem« se pa res lahko marsikaj natveže, samo za pametne nasvete niso nič kaj dovzetni.

Nekoliko manjša ali po avtentičnih informacijah ravno toliko vredna pa je senzacionalna — »zakonska tragedija«. Na nekem škednju pri večji okoliški gostilni so našli jutraj — o groza! — kar tri »mrličce«. Vsled preglasnega objokovanja žalostne usode cele družine se je »mrtva« trojica: Oče, mati in hčer — med zaspanim zdehanjem — prebudila... Trudni vsled Kurentovih dobrot na ze, lo animirani pustni veselici, so pod vplivom nelagodnih okolščin zasmrčali kar na škednju. Ker pa je gospod oštr pred veselico uprizoril na svojem dvorišču pred škednjem pravo mesarsko klanje, v katerem sta storila smrt dva pujska, pet kokoši in dva petelja, — je bilo dvorišče vse okrvavljeno... S krikom groze so odletele nekatere vaške klepetulje na vse štiri vetrove in celo prihod orožniške patrulje ni razpršil dojma o »strašnem zločinu«. Dočim je v domači vasi stvar razjasnjena, vendar se v okolici še mnogo komentira... Mnogo materijala za sicer odkritosrčen smeh, pa tudi

za jezo uredniku, če bi mu kdo potom prelahkovernega kolporterja prinesel takko — mastno južino kar za cele tri kolone.

Četrta »senzacija« iste vrste, zabeležena zadnje dni pa je »beg kaznjencev« iz kaznilnice na Pobrežju. Nekdo je videl, da so postavljen zidarski oder za popravo zidu ravno demontirali ter je pri tem še videl dolge vrvi, kako visje raz okna. II. nadstropja. Hitro je skombiniral vest, da je ponoči od tega na tega pobegnilo 25 nevarnih dosmrtnih kaznjencev. In imel je delni uspeh: Kakor mačke okoli vrele kaše so stopali drugi dan radovedneži okrog kaznilnice, a tretji dan so purgarji na dolgo in široko razlagali to »dogodivščino«, ki bo imela za uboge paznike »dalekosežne in bridke posledice«. — — —

Potem pa peta »senzacija«! V prvih ranih urah pustnega ponedeljka so čuli spavajoči prebivalci Koroške ceste šest zaporednih strelav... Zjutraj kombinacij cel kup, da so se ti kar lasje ježili, a prsti v nervozni srbečici grabili po prvem svinčniku in kosu papirja. In kaj je bilo na stvari? — V Kamnici so imeli malo bogatejšo gostijo. Ker pa je pri nas običaj, da se ob času, ko se mladoporočnica podata v belo poročno postelj, izstrelji šest strelav, se je detonacija od teh strelav slišala na Koroško cesto. Marsikdo pa še tega ne ve in še vedno se ugiba, kje, kedaj, kako in zakaj se je zgodil zagoneten, strašen »zločin«. Maribor pač brez umetnih senzacij ne more živeti, ker so mu postale iste prepotrebna živčna hrana. —

Sesta »senzacija« je tej prejšnji precej slična: V Studencih so »maškare« streljale druga v drugo s takozvanimi pasjimi plačlici in ker je slučajno umrl blizu neki človek, je bila vsa studenska mehkotnost alarmirana o strašnem zločinu — iz ljubosumnosti. In tako bi lahko našli še več — manjvrednih »senzacij«. Pa naj bo za danes dovolj!

Ravno sem hotel odložiti pero in v imenu božjem končati te storije, ko mi prinese nekdo vest, da je sestavljena nova vlada. V kateri je tudi gospod Serbus Mariborski — kot poljedelski minister... »Goskam se vedno sanja o koruzi« sem pomislil ter se novičarju za to mastno predpustno raco najiskrenejše zahvalil. So pa v Mariboru ljudje, ki so pripravljeni novemu predpustnemu ministru napraviti bakljado na sam svet Pust!

Takšna je torej čudovita mariborska fama, ki gre od ust do ust in iz komarjev dela slone. Gorje prelahkovernemu poročevalcu, če bi nasedal vsem indijanskim povestim, katere skuha senzacija in muh poln Maribor.

V karnevalu.

— Papa, jaz ne razumem, kaj imaš proti Janku. Saj mi je na poslednjem ple su zastavil besedo, da me poroči!

— Saj to je ravno, draga moja Milica, ta človek ti v predpustu prav vse zastavi.

Princ Karneval Slovenski

(Biografski prispevek njemu v čast in slovo.)

Do smrti mu vdaní Aufbiks je v svoji sobotni »Večernikovi« epistoli prisodil princu Karnevalu epitheton ornans »Svetovni«, kar je zanj vse-kakor velik kompliment, ki ni brez podlage. Saj nam epistola odkritosrčno razkrinkava vse bridkosti in sladkosti njegovega svetovnega hiševanja, ki se že bliža kritičnemu koncu. Predno pa neha vladati na našem planetu, kjer se slučajno nahaja tudi pregrešni Maribor, je moja dolžnost, da vse njegove častilce in nečastilce opozorim na dejstvo, da je slavni princ Karneval naš — rojak, prava pravcata slovenska korenina!! To senzacionalno odkritje se mi je posrečilo napraviti čisto slučajno in s tem upam priboriti našemu narodu veliko korist. Zakaj se ne bi zraven Miklavža Slovenskega, Leona Štuklja, Milana Vidmarja in drugih svetovnih kapacitet slovenskih omenjalo tudi ime Karnevala, svetovnega veljaka iz Dravskega polja!!

Tako smemo z vso sigurnostjo upati, da se uresniči želja visoko spoštovanega g. Aufbiksa, ki pravi, da bodo njegovi (namreč Karnevalovi) prazniki tudi neizmerno koristili naši veliki narodni stvari, naši lepi domovini, naši veliki, slavni — bodočnosti! Če je res pravi slovenski Janez, je njegova prokleta dolžnost, storiti vse za — blagor domovine!

Fakat je namreč, da mi je nek kmet — stara korenina Dravskega polja, izdal sledeči življenjepis Pusta ali Pašjeka, po naše Karnevala:

Živel je ob Dravi. Stariši so mu umrli, ko je bil dve leti star. Po očetovi smrti ga je vzel stric pod streho, pa ga je zapodil, ker mu je kljuboval. Pozneje je služil pri kmetu, kjer si je zaslužil 3 novce, ki jih je pa razdelil med 3 berače, ki so ga po vrsti prosili miloščine. Kmalu stopi k njemu starček in mu reče, naj si izvoli tri reči. Pust — ves posveten, si izvoli: moš-njo, v kateri bo vedno dosti denarja, gosli, s katerimi bi lahko vsakogar k plesu prisilil in puško, s katero bi lahko zadel vsako žival. Zdaj se je za-

čelo zanj veselo življenje, hodil je od hiše do hiše, kjer se je pojavil, je bilo veselja in smeja brezmejno. Končno je pa vendar moral umreti. Sv. Peter ga ni pustil v nebesa, samo toliko mu je dovolil, da mu je nekoliko vrata odprl, naj bi malo pokukal v nebeško svetlobo. Pust, kakor je bil prebrisan, pa je skozi odprtino vrgel v nebesa klobuk, potem pa je rekel, da po svoje reči lahko gre, kamor hoče. Ko je pa vstopil v nebesa, se je vsedel na klobuk, rekoč: »Na svojem pa že sme vsakdo sedeti!« In tako je le zveličan in še danes sedi na klobuku v nebesih, oblečen v komedijantarja, kakršen je naslikan v pratiki.

Tako je Janez od Drave postal slavni veseljak; kedaj je avanziral za princa, mi polanski kmet ni vedel povedati. Pač pa sem sklenil, da nadaljujem s svojimi veleznanstvenimi pustnimi odkritji in sem se obrnil do nekega slovenjgoriškega strokovnjaka starih »rumpelkamer«. Privedel me je do nadaljnjih izsledkov biografije Karnevala Slovenskega, vulgo Pustnega Maškerla.

Kot mladenič je bil silno bojevit »aufbiksar« (evo simpatija Aufbiksa Mariborskega!), ki se ni bal niti hudirja. Nekoč se je bojeval proti nje. mu s pomočjo svojih gosli. Vedel je, da hudir v gozdu polhe pase in jih ponoči semtertje goni. Šel je torej ponoči v hudirjev gozd in si je tam zakuril. Ko prižene hudir polhe mimo, mu Pust vzame nekaj polhov in jih vrže v žerjavico. Ko se je hotel hudir v njega zaleteti, je zagrabil Pust gosli in je hudirju take zasviral, da je plesal, dokler si ni pet zbrusil.

To junaštvo se je kmalu razneslo po deželi. Vsi so se veselili in ga častili in še dandanes, ko je celo v pratiki, ga ne more nihče pozabiti!

Čeprav v tajinstveno kopreno zastrt fragment, naj ta prispevek vendar služi za boljše razumevanje vseh po Aufbiksu že iznesenih veseljih in žalostnih pustnih dogodkov, katerih nadaljnjo bilanco pa že trepetaje pričakuje Spectatorkovič.

Na »fašenk« se mora pred solnčnim vzhodom kosa klepati; kakor daleč leti glas klepanja tam nimajo »copernice« nikake moči. Tudi lisica se zboji klepanja in ne krade kur.

Na pust je treba kokošim prinesiti iz mlina nekaj zobanja, potem nesejo debela jajca. Ta dan ne sme nihče šivati, sicer bi kokoši ne mogle nesti.

V pondeljek in torek ob pustu se mora hiša dobro pomesti in smeti se zmešajo med repno seme, da repa debela raste.

»Fanšek« na trati, »vuzem« v zapečki.

Na pustni torek zjutraj je treba koruzo luščiti, take koruze vrane in drugi ptiči ne zobjejo ne pri setvi, ne pozneje, ko je v stroji.

Na pust dopoldan moraš v vrtu nasaditi nekaj koruznih zrn, ravnotako tudi popoldan. Če se dopoldanska koruza prej izcimi, kaže jo rano sejati, če pa popoldanska, se pozno sejana bolje obnese.

Ako na pustni dan sneži ali dežuje, bodo polne gorice in ajda.

Na pust ali »fašenk« hodijo »maškori«, vsakovrstno opravljeni. Eni pokajo z bičem, drugi orjejo, nekateri jahajo, petelin sprejavajo ali pa vlečejo ploho. Obleko imajo pri vsaki hiši nalašč zato. Na Murskem polju so se nekdanj spravili popoldan v povorko na konjih in so obiskovali več sosednjih vasi. Centrum je bil v Veržuju. Pri hišah so godli, bobnali in plesali za »debelo repo«.

V Slov. goricah »pokopavajo pusta«. — Mladina si ga napravi iz slame in ga obleče kot moža. Denejo ga na voz in hajd z njim na travnik, kjer ga v pozni noči zažgejo in — pusta ni več.

Mariborski in dnevi drobiš

Pust in pepelnica v Prlekiji (Prepir med umirajočim Pustom in prihajajočo Pepelnico.)

V Lotmergu (Ljutomer) so nekdanj na pustni večer prepevali v 2 skupinah sledečo pesem:

Pust:

»Fašenk — jaz sem kaj na sveti,
mam kolino, vino v kleti,
špeh pod slemenom visi. —
Pepelnica! Imaš to ti?«

Pepelnica:

»Pepelnica nisem meje, (manje)
jaz podugšam vsem življenje,
ti koplješ grob v zemljo,
jaz pa kažem pot v nebo.«

Pust:

»Tis, pepelom ljudstvo mažeš,
s postom jim pokoro kažeš,
boljše je pri meni bit',
saj meso je dobra jed!«

Pepelnica:

»Dosti ljudi si pokvara,
nihče več za te ne mara
Dober bil bi vsak ti grah.
Zato tebe nije strah?
Fašenk, skoz (vedno) te bom črtila,
če glih s teboj sem se rodila.
Tvoje b'lo do polnoči —
zdaj se skrij za leto dni!«

Nato so si vsi trosili pepel na glavo in molili rožni venec. — Dandanes se ta običaj ne obhaja več. V navadi so le maškare in krapi ob rujnem vincu in veseli godbi. To je centrum Prlekije v znamenju Karnevala. —

Nové zračne linije

Važnost prve zračne linije Beograd—Zagreb v naši državi, ki je bila prava trgovsko-kulturna potreba, je nedvomno izredno velika in se mora že po dosedanjem razvoju pričakovati, da bo progla v kratkem ojačena še z enim ali dvema avijonoma na vsaki progi. Naša prva zračna progla, ki spaja dosedaj obe največji mesti naše države, ima v Beogradu svojo zvezo tudi s potniškimi letali Franco-Romaine na progi Bukarešt—Beograd—Sofija in z linijo Carigrad—Sofija—Beograd.

Razen že projektiranih zračnih linij, ki bodo otvorene prihodnje mesece in bodo spajale Beograd in Zagreb z vsemi večjimi kraji v naši državi, je pri pomniti, da bo sedaj najprej otvorena zračna zveza Beograd—Podgorica, takoj nato še progi Zagreb—Split in Beograd—Skoplje z več vmesnimi postajami. Velikega pomena bodo vrh tega med narodne proge Zagreb—Dunaj in Zagreb—Trst. Na prvi liniji bodo obratovala letala našega društva in pa avijoni avstrijske Lufthanse. Potovanje iz Zagreba na Dunaj bo trajalo največ 2 uri 15 minut, in so predpogajanja že končana.

Sicer se potniški in blagovni promet na naši prvi zračni liniji razvija popolnoma normalno. Iz Zagreba so se odpeljali včeraj popoldne 4 potniki, med njimi dve dami, med pošto pa je bilo več paketov in množina pisem.

Sneg za pustni torek v Mariboru.

Princ Karneval ima vsekakor svoje muhe. Za slovo od vseh pustnih šem si je dovolil v Mariboru še prav posebno šalo. Pripeljal se je še enkrat s starko Zimo, ki je nataknila naši prirodi snežno belo masko. Prišla pa je tako tanka, da se je razblinila že v prvih solnčnih žarkih v nič in je ostalo le še precej hladno ozračje. —

Občni zbor Učiteljskega društva

za mesto Maribor in okolico se bo vršil v petek, 24. t. m. ob 8. dopoldne na III. deški osnovni šoli.

Posredovalec dela.

Pod tem naslovom je izšla včeraj prva številka nepolitičnega lista za posredovanje dela in zaslužka. List bo izhajal trikrat na mesec (1., 10. in 20.), tiska ga tiskarna Ažbe, urejuje pa nekdanji vodja borze dela g. Vinko Kovačič. To je pri nas prvi list te vrste ter je jasna njegova potreba in naloga ob vedno večji brezposelnosti.

Zadruga drž. nameščencev »Svoj Dom« v Mariboru

ima svoj redni občni zbor v petek 24. tm. ob pol osmih zvečer v prostorih društva stanovanjskih najemnikov. —

Lipski velesejem.

Pomladanska prireditve lipskega vele-sejma bo letos od 4.—10. marca. Tudi v okvirju letošnje prireditve bodo najrazličnejše razstave. Natančnejše informacije daje tvrdka Stegu in drugi, v Ljubljani, ki ima častno zastopstvo lipskih vzorčnih velesejmov. —

Nesreča pri sekanju drv.

Včeraj popoldne si je pri sekanju drv 19letni brezposelni čevljarski pomočnik Ivan Puconja odsekal palec na levi roki. Prvo pomoč mu je nudila rešilna postaja ter ga odpeljala v bolnico. —

Privlačljivost mesta.

Radi potepuštva, tatvine in drugih deliktov izgnani iz mesta, se vedno zopet vračajo. Privlačljivosti mesta se ne morejo ustaviti, pa naj so si še tako svesti težje kazni. Tako so prišli ob dveh ponoči pred hotelom Meran na dobo dveh let izgnano 24letno Marijo M., doma iz okolice Lendave. Sprva ni hotela povedati svojega imena, potem se je pa vdala v svojo usodo. V policijskem zaporu čaka na kazen in na izgon. —

Tragična smrt mladega dekleta.

V hercegovinski vasi Zavojnici se je odigrala te dni pretresljiva ljubezenska tragedija. Mlada Darinka je bila že dolgo zaljubljena v nekega mladeniča, ki ji je tudi obljubljal zakon, v zadnjem času pa se ji je izneveril. Sicer že tako ni imel ž njo nikdar resnih namenov in je zato ob vsaki priliki iskal povoda, da bi prekinil ž njo vse odnose. Razočarana Darinka je dolgo obupavala in hlepela za izgubljeno srečo. Minevali so dnevi in dnevi, toda miljenec njenega srca je ostal trdovraten. To je dekleta končno poglavo v obup. Izginila je nenadoma brez sledu in so ostala vsa poizvedovanja za njo brez uspeha. Ko pa so včeraj čistili domači vodnjak, so na veliko presenečenje navzočih potegnili iz njega — truplo nesrečne Darinke. V obupu je namreč skočila v vodnjak in utonila. —

Vlak povozil neznanca.

Med Varaždinskimi Toplicami in Novim Marofom je v nedeljo povozil vlak neznanega človeka in mu zadal več težkih poškodb, posebno na glavi. Ponesrečenca so sicer takoj odpeljali v bolnico v Varaždin, vendar pa je umrl še istega dne, ne da bi prišel k zavesti. Ker pri njem niso našli nobenih listin niti nobenega pisma, niso mogli ugotoviti njegove identitete. Neznanec je star okoli 30 let in sodeč po zunanosti — kmet. —

Vinski hram

vljudno vabi cenj. goste in publiko na nocojšnjo pustno pojedino in dobro kapljico. Sodeluje priljubljena godba. — 434

Mačka

ozdravi Čeligijsko pivo, slaniki, golaž in ljutomerčan. Mariborski dvor. 436

Godba,

krofi, dobro vino in sestanek vseh mask v Mariborskem dvoru »tam preko«. 437

Ali ste že zračnili,

da imate za čevlje in njih popravila najmanjši izdatek na leto, ako kupujete Karo čevlje! IV

Nikjer se ne najde

tako bogata izbira raznovrstne svile in crepe de Chine, kakor pri tvrdki L. Ornik, Koroška cesta 9. —

Mariborsko gledališče

REPERTOAR:

Torek, 21. februarja ob 16. uri »Dobri vojak Švejk«. Premijera.

Sreda, 22. febr. ob 20. uri »Dobri vojak Švejk« — Ab. C.

Četrtek, 23. febr. ob 20. uri »Manon«. — Ab. D. Kuponi.

Izpremembra marib. gled. repertoarja. Ker ge. Mitrovičevi ni mogoče priti v sredo gostovat, se je repertoar izpremenil v toliko, da se vprizori v sredo mesto »Ples v maskah« repiza nad vse zabavne komedije »Dobri vojak Švejk«. Abouma C ostane.

Pustni običaji v naših krajih

Na pustni torek moraš že pred solnčnim vzhodom smeti zanesti daleč na polje, da ne pride lisica blizu hrana.

Ta dan moraš pred solncem metlo zvezati, ta je dobra za razne čarovnije vse leto. Ako prihaja mōra svinje sesat, jo trikrat udari s to metlo po hrbtu in — odjenjala bo.

Na pustni torek se da kokošim zrnje iz obroča zobati, sicer pride lisica in jih porušta.

Kdor na pustni dan je svinjsko lrbtišče tega ne bo celo leto hrbet bolet.

Na pustni torek ne smeš maškaro brez daru od hiše odpraviti, ker lahko napravi pri živini veliko nesrečo, če se po zemlji pokota.

Ako na pustni torek pred solnčnim vzhodom utakneš za streho 3 leskove šibe, ki so v 1 letu zrasle, preženeš lisico od hrana.

V celjski okolici gonijo na pustni torek »Košuto« okrog, deklinam pa vlačijo plohi, če se niso mogle omožiti.

Če se na pustni dan melje, rado nad tisto hišo grmi, če se pa prede, lazijo kače okrog hiše. Če pa kdo pest »kurjekov« na njivo zaneše, bo celo polje rodovitno.

Če na pustni dan stoji megla, bo tisto leto vse toča pobila. Če pa na pepelnico po repi potrosiš balgoslovljenega pepela, je ne bodo gosnice jedle.

Kdor se na pust do sitega ne naje, bo vse leto gladoval.

Posebnosti mariborske pred-pustne reklame

Domače veselice. — Svinjsko obličje. — Bacili dolgočasja. — Tipične slovniške napake.

V našem mestu res nikdar ne zmanjka senzacij ali materijala (bodi si tudi tragikomičnega) za smeh in kratek čas. Zato nudimo tu našim čitateljem par bežnih osnutkov s prošnjo, da ne bo prehude zamere.

Kakor vemo, se vršijo sedaj po vseh gostilnah predpustne domače veselice, katere aranžirajo gostilničarji sami s tem, da poskrbe pri raznih »umetnikih« potrebne lepake. Leti lepaki imajo najrazličnejše napise, kakor »ples Lumpof«, »ples pijančof« itd. — Pa povej v normalnih časih prvemu na cesti, da je lump ali pijanec, tožit te gre in te zašijejo. Kurent daje torej tudi v tem pogledu univerzalno licenco za kar najbolj laskave titulature, ki so nekaznjive. Na ta vabila se odzove vse polno ljudi, od katerih vsakdo ve, da se je smatral osebno povabljenega kot »lump« ali pijanec. Res idilično! — Še bolj ga je »pogruntal« gostilničar, ki je izdal po pošti sledeče vabilo, katero objavljamo v izvirniku:

»Vabilo na družinsko zabavo v gostilni X. Y. na pustno nedeljo, dne 19. II. Da bo slovo od Karnevala lažje, je preskrbljeno za prijazno svinjsko obličje, dobre krofe in prvovrstno vino. Popolno uničenje bacilov dolgočasja pa izvrši godba, ki igra že od 4. ure popoldne. Se priporočata . . .«

Na račun tega vabila se naravno zbijajo najrazličnejše šale. Eni ugibajo, kje bodo ugledali »prijazno svinjsko obličje«, drugi trde, da je to

uprav ameriški trik podjetnega gostilničarja, ki bo vsakega došlega gosta pozdravil s svojim prijaznim obličjem, tretji pa menijo, da to ni gostilničarjevo obličje, ampak legendarna svinjska glava, garnirana z vsemi potrebnimi dodatki. In ravno v tej nezvestnosti je skrit zajec in vsa duhovita globočina reklame!

Sedaj si pa pogledimo par tipičnih slovniških napak, ki so v eno roko pravi unikum, ki namerno kvari smisel, obenem pa vzbujajo nepriljen in upravičen smeh. Tako imajo nekje v okolici nedaleč od naših hipermoderno-aranžiranih redut in vsakojakih tekem »Kongerenes lepotice« . . . Na neko predmestno »reduto« pa so prišli profesionalni kvartopirci, ki so bili uverjeni, da bodo metali »aduta« in gostilničar jih je četudi s težavo, vendarle poučil, kaj pomeni »reduta«, ki nima z »adutom« nič skupnega.

Odveč bi bilo naštevati vse drastične primere izopačene slovničnosti in bi bilo tudi prostora premalo.

Za naš namen je dovolj, če se registrira le par primerov, iz katerih pridemo do zaključka, da je dolžnost kulturne javnosti, da slovniško nepravilno in spakedrano reklamo, četudi je namenjena za predpustno dobro splošne razposajenosti zabrani, oziroma prepreči.

V ostalem pa je šegavi Kurent sam po sebi reklama in zaradi svoje povrnosti nič ne zamerja, če se ob času njegovega svetkovanja norčuje svet tudi — iz svoje materinščine!

Z letalom v džungli

Sloviti nemški letalec Könnecke se je tik pred zimo podal na let preko vseh delov sveta. Ko je letel nad Indijo, so ga zajeli silni viharji in moral se je spustiti blizu Karhala, naselbine na robu džungle. Letalo je bilo precej poškodovano in Könnecke se je s svojim spremljevalcem Herrmannom utaboril kar kraj ponesrečenega aparata. Letalca sta prebila pod šatorom v džungli indijsko zimo; začetkoma sta bolehalo na mrzlici, sedaj se pa že dva meseca, kakor sta nedavno pisala v Berlin, dobro počutita. Könnecke neumorno popravlja svoje letalo, kar je silno težavno, ker je treba za najmanjšo pripravo in material potovati v Kalkuto. Tako pot vzame vsakokrat najmanj teden dni. V pomoč sta si najela par Indijcev, od katerih seveda spočetka nista imela posebnih koristi. Sedaj so pa ti pomočniki že uporabni pri delu in eden se je naučil celo iz divjačine, ki jo nalovita, pripravljati jedi na evropski način. Könnecke pravi, da ne gre prej iz džungle, dokler ne bo popravljeno letalo in sposobno za let v Tokio.

Dunajski pomlajevalec

dr. Doppler, ki je s svojimi pomlajevalnimi operacijami brez opicijih žlez prekosil Voronova, je dobil od razstavljalca raznih raritet v Pratu ponudbo in prošnjo, da bi mu dal v razstavo dva pomlajena starca. Za slučaj, da se dosedanji dr. Dopplerjevi pacienti ne bi prijavili k praterski razstavi, je pa razstavljalec pripravljen najti dva starca, ki bi se dala operirati, da bi se potem v Pratu kazala kot mladeniča. Ta ponudba je bila resnična, novega pomlajevalca dr. Dopplerja se pa oklepa tudi mnogo anekdot in šal. Tako je neki dunajski list te dni prinesel sledečo sliko iz pomlajevalčeve predsobe: Na klopi sedi starec, ki čaka na operacijo, pred njim se pa ukvarja mlado dekle z malim dečkom in malo punčko. Starec: »Kaj pa delate tu, gospodična, s tako sčkanimi otroci?« — Gospodična: »To sta moj oče in moja mama, ki bo sta danes po nedavno izvedeni operaciji še enkrat pregledani.«

Minister in zmanjšana penzija.

Londonski listi poročajo, da so te dni aretirali na strehi Westminsterke palače 32letnega kolporterja Jamesa Wrena. Neki strojnik, ki je imel službo v sobi poleg poslanske dvorane, je zapazil, kako nekdo vpije s strehe poslopja. Splezal je na streho, kjer je Wren vznemirjeno vpil: »Pokradli so bivše vojnike! Dol z ministrom za socialno politiko! Treba ga je ustreliti!« Nato je začel kazati strojniku velik kamen, ki ga je našel v žepu. »Čim pride minister na cesto«, je besnel razkačeni kolporter, »mu bom vrge! kamen v glavo, da bo obležal na mestu mrtev. Kolporterja so poslali v bolnico na opazovanje. Pri zaslišanju je izjavil, da so mu vojno pokojnino od tri in pol šterlinga tedensko zmanjšali na en in pol šterlinga.

O madžarskem šovinizmu

je morala te dni razpravljati celo radiofonska unija, to je zveza za medsebojno izmenjevanje radioprogramov. Unija, v katero je dosedaj sprejetih že 16 držav, je sedaj na svojem kongresu v Pragi sklenila, da odkloni sprejem Madžarske, ker se je že neštokrat dogodilo, da so Madžari tudi v radioprograme vnašali svojo šovinistično in iredentistično propagando. Proti izključitvi madžarskih radioprogramov je glasoval samo angleški zastopnik.

Razpošiljanje cvetlic z letali.

Dunajski cvetličarji in vrtnarji na italijanski rivijeri so se dogovorili, da se cvetlice ne bodo več pošiljale na Dunaj z vlaki, temveč z letali stalnih zračnih prog. Tudi s cvetličarji Prage in Budimpešte je dogovorjeno tako pošiljanje. Cvetlice bodo dospile sveže, zato bodo pa dražje.

Plutokracija Berlina.

Nemška restolica ima 525 bogatašev, ki premorejo preko milijon mark, to je preko 14 milijonov dinarjev! Takih, ki imajo od pol do enega milijona mark, je 957! Na vsakih tisoč Berlinčanov pride po le 23 kapitalistov, med tem ko so vsi ostali navezani na svojo mesečno plačo ali dnevni zaslužek.

Slavospev Kurentu

Naj zapojem Tebi slavospev,
vitez Kurent spoštovani!
Pesem moja najde naj odmev
v vsaki žepni, srčni rani:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Tebi poje slavo širni svet,
v čislih vsaka ima te družina;
zato proslavlja te poet-
da te ne zabi domovina:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Zavrtela se v prešerni ples
je vesoljna zemlja širna!
z njo vrti se slavni Eshaés,
kjer prepeva raja verna:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Ti otvoril si ženitve čas
pticam, mucam in — devicam;
po dolini plava pesmi glas
na planine gor' k zvezdicam:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Narod naš, navajen vseh usod
zdaj pozablja skrb in brigo,
zato prepeva pod nebésni svod
(in v žepu kaže krizam — figo):
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

V naših mestih polno je redut,
tudi maškerade brez števila . .
Marsikdo, četudi je — »kaput«
ti prepeva kakor vila:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Pravijo, da ti si — Karneval . . .
Kurenta te mi poznamo . . .
Vemo da ravnatelj si — morál
in kralj, ki zanj življenje damo:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Slavo poje tebi slednja vas
in poznajo vinske te gorice:
daleč sega tvoje slave glas —
da prepevajo na strehah ptice:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Vsako leto kadar prideš k nam
imajo v Beogradu — krizo . . .
Potém »svobode naše hram«
prepeva v radosti za mizo:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Kurent, ti državotvorni duh
vodiš nam politiko visoko —
ministrom revnim daješ kruh,
vstvarjaš koncentracijo široko . . .
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Ko na drugi ti poromaš svet,
imeli bomo novo vladu . . .
Borni narod naš bo ves razvnet
stavil vanjo novo nado:
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Skoro pride smrti tvoje dan,
veselja tvojega — finale,
ko boš vničen in sežgan
pozabil na vse — šale.
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Četudi vržejo te v hladni grob,
večno živel boš med nami . . .
Naj tvoj duh nas čuva splet in zlob
in k ciljem naj visokim drami!
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Umreti moraš, Kurent-Karneval,
Pust in »Fašenk« — ti uboga »šema« . . .
Mačkov zbor prepeval žalni bo koral:
Njega, njega, njega više nema!
Razlega se od ust do ust,
da je najlepši praznik — Pust!

Aufbiks

dvorni trubadur Njegove Visokosti
princa Karnevala — Kurenta Sloven-
skega.

Sport

Prvenstvo v mariborskem nogometu

Ker opazamo, da si mnogi prijatelji našega nogometa in celo sportniki sami niso na jasnem glede stanja v prvenstveni tabeli klubov mariborskega okrožja, objavljamo danes tri momente v razvoju prvenstvene slike.

Po zaključnem tekmovanju jesenskih prvenstvenih iger — poslednja tekma je bila v nedeljo 27. novembra 1927. Svoboda—Železničar 4:0 (1:0) — je pokazalo stanje naslednje slike (prva številka pomeni število tekem, druga število zmag, tretja neodločene igre, četrta poraze, peta dane in dobljene gole in zadnja prvenstvene točke):

1. Maribor	5, 5, 0, 0, 19:0, 10
2. Rapid	5, 4, 0, 1, 22:2, 8
3. Ptuj	5, 2, 1, 2, 7:10, 5
4. Svoboda	5, 2, 1, 2, 7:13, 5
5. Železničar	5, 1, 0, 4, 5:15, 2
6. Merkur	5, 0, 0, 5, 3:23, 0

Radi razdružitve TSK Merkurja sredi prvenstvene sezone za l. 1927-28 je Ljubljanski nogometni podsavez v seji svojega poslovnega odbora dne 1. tm. spreminil prvenstveno tabelo, kakor sledi:

1. Maribor	4, 4, 0, 0, 14:0, 8
2. Rapid	4, 3, 0, 1, 11:1, 6
3. Ptuj	4, 1, 1, 2, 5:9, 3
4. Svoboda	4, 1, 1, 2, 5:13, 3
5. Železničar	4, 0, 0, 4, 2:14, 0

Na podlagi te preračunane slike bomo torej šteli letos točke in vse, kar je ž njimi v zvezi. Ker imamo v pomladanski sezoni za seboj že dvoje prvenstvenih tekem pretekle nedelje, je torej dejansko in edino pravilno stanje prvenstva danes sledeče:

1. Maribor	5, 5, 0, 0, 18:1, 10
2. Rapid	5, 4, 0, 1, 14:1, 8
3. Ptuj	4, 1, 1, 2, 5:9, 3
4. Svoboda	5, 1, 1, 3, 5:16, 3
5. Železničar	5, 0, 0, 5, 2:18, 0

Dunajski profesionalci pridejo v Maribor

Obširen nogometni program za pomladansko in poletno sezono.

Kakor smo izvedeli, bo letošnja nogometna sezija zelo peštra, tako da bo imela publika lepo priliko, primerjati našo klubski odbor LNP-a perfektural med klubski odbor LNP-a perfektural mestno tekmo Gradec—Maribor; poleg tega ima pa še na programu tekmovanja Maribor—Celovec in Maribor—Ljubljana. Več mariborskih klubov je stopilo tudi v tesnejše stike z inozemskimi klubi, tako da bodo takozvani »Feinschmeckerji« prišli na svoj račun. Med drugimi bode odigralo v našem mestu dve tekmi dunajsko profesionalno moštvo Nicholson, ki vodi v drugem razredu na prvem mestu, dalje pridejo graški Atletiki, Beljak, Ilirija in Viktorija Zagreb. Zadnje smo imeli priliko spoznati v jesenski sezoni. Pod vodstvom svetovnoznane Kozeluha, ki tre nira Viktorijo, so dosegli imenovani Zagrebčani zadnje čase zelo lepe uspehe.

Prvi zasebni pokal v Mariboru

Iz naših nogometnih krogov smo prejeli danes obvestilo, da je podaril znani mariborski zlatar in urar g. Ilger dragocen prehodni pokal, za katerega bodo naša nogometna moštva tekmovala o binkošti. Za dosego Ilgerjevega pokala se bodo smeli potegovati le mariborski klubi. Če se torej prijavijo vsa moštva, bi bili prvi tekmi na binkoštno nedeljo in finale na binkoštni ponedeljek. Aranžman teh pokalnih tekem prevzame medklubski odbor, ki bo pravočasno javil natančne pogoje. Korak g. Ilgerja je načeloma pozdraviti, ker smo prepričani, da bo razpis prvega zasebnega pokala v Mariboru znatno pripomogel k večji popularizaciji nogometa sporta. Poleg tega bo pa to tekmovanje gotovo v finančnem oziru posameznim klubom koristilo, ker je naravno, da bo zanimanje publike za prireditve precejšnje.

Olimpijski prvak Hedlung

ki si je priboril prvo mesto v smučanju na 50 km, je kot znano Šved, po poklicu pa pismonoša. Hedlung je takorekoč noč in dan na smučkah opravljajoč svojo poštijonsko službo in je zato razumljiva njegova izredna forma, s katero si je pridobil čast svetovnega prvaka.

Hans Dominik:

Oblast treh

Sedaj sta se regulacija in gibanje letala točno ujemale. Nepremično je ostalo letalo na sredini slike na motni plošči. Spredaj, tesno za debelim zelenkastim steklom sta stala Silverster in Jana. Roko v roki, s srčnim smehljajem na licih sta zrla predse navzdol v rodovitno italijansko nižavo.

»Vse vesti o skorajšnjem izbruhu vojne so..., da rabim izraz naših novinarjev... močno preuranjene. Svet pripada Anglosasom. Norci bi bili, če bi se hoteli medsebojno razmesariti. Notranji globlji vzrok za vojno manjka in vsled tega kljub vsemu časopisnemu kričanju ne bo prišlo do nje. To je moje osebno mnenje... in ne samo moje.«

Dr. Glossin je govoril gornje besede v prepričevalnem, skoro hipnotizujučem tonu, katerega je tako dobro obvladal.

Lord Horace Maitland mu je v knjižnici Maitland Castla sedel naproti.

»Vsa čast, gospod doktor! Toda zakaj skuša Amerika pokupiti vso evropsko jekleno produkcijo?«

Lord Horace je s svojimi ostrimi, sivimi očmi pazno motril zdravnikov obraz. Toda dr. Glossin je ohladoval svoje mišičevje. Saj je predvideval, da gonja američanskih agentov za jeklom Angležem ne bo ostala prikrita.

»To je dobro premišljena diktatorjeva poteza, da ohrani svetu mir.«

»Priznati moram, da mi logika te poteze ni popolnoma jasna.«

»Morda ne veste, ekselencia, da sem rojen Škot in samo po naturalizaciji Amerikanec. Vedno sem smatral in še smatram za svojo največjo nalogo, gofiti dobro razpoloženje med obema državama... Morda boste ugovarja-

li, da so v ta namen postavljeni poslani obeh držav. V prvi vrsti seveda! Toda poslanik je in ostane vedno oficijelna osebnost. Kar govori, govori uradno v imenu svoje države. Mno gočasar pa ne sme povedati, dasi bi bilo včasih dobro, da se pove.«

Lord Horace je z obema rokama pogladil časopis pred seboj. Lahen sarkazem je valoval v njegovem odgovoru.

»Vas nasprotno, gospod doktor, pa ne teži breme uradnosti. Čeprav vemo v Angliji prav dobro, da ste zapni svetovalec prezidenta diktatorja. Vi govorite popolnoma privatno z lordom Maitlandom, ki je slučajno četrti lord angleške admiralitete. Saj mislite tako?«

»Natančno tako, lord Horace. In povem vam samo sledeče: Zvedeli smo, da so agentje Anglije pričeli na kontinentu v velikanski meri naročevati in kupovati vojni material. Mi bi mogli z vso upravičenostjo napraviti isto. Oboroževanje obeh držav bi se stonjevalo potem do neznosnosti. Toda mi smo raje izbrali drugo pot, in da pokažemo svojo miroljubnost, smo pričeli nakupovati samo neizdelano surovo jeklo. Žalibog se nam to ni posrečilo v nameravanem obsegu. Vaša vlada pa pusti izdelovati na kontinentu vojni material, s katerim se bo vaše zračno brodogradništvo za petdeset od sto. Kontinentalna industrija pa žalibog zna prav dobro izkoriščevati politično napetost med našima državama. Vendar pa smo z nakupom jekla vaše oboroževanje vsaj toliko zavrla, da ne bo treba tudi nam novega oboroževanja.«

Dr. Glossinove besede niso ostale brez učinka na lorda Horace. Pesnica, da Amerika do sedaj še ni imela ničesar, razen surove jekla. Toda to seveda v velikanskih količinah.

Še se ni dal lord Horace ugnati v kozji rog.

»Vi boste kupljeno jeklo spravili v

Zedinjene države in tam kovali iz njega orožje.«

Začudeno ga je pogledal dr. Glossin.

Dalje prihodnjič.

Iz Studijske knjižnice v Mariboru

Priobčuje Janko Glaser.

XIV.

Carneri B.: Sittlichkeit und Darwinismus. Wien 1903. (1674.)

Drtna F.: Miselni razvoj evropskega človeštva. V Ljubljani 1908—1909. (1237—1.)

Endres J. A.: Einleitung in die Philosophie. München 1923. (1835—1.)

Ettlinger M.: Geschichte der Philosophie von der Romantik bis zur Gegenwart. München 1924. (1835—8.)

Eucken R.: Der Sinn und Wert des Lebens. Leipzig 1908. (1792.)

Gutberlet C.: Die Psychologie. Münster 1896. (1768.)

Jodl F.: Geschichte der neueren Philosophie. Wien 1924. (1810.)

Lampe Fr.: Dušeslovje. V Ljubljani (1889—)1890. (1771.)

—: Vvod v modroslovje. V Ljubljani 1887. (1770.)

Lindworsky J.: Experimentelle

Psychologie. München 1927. (1835—5.)

Meyer H.: Geschichte der alten Philosophie. München 1925. (1835—10.)

Ozvald K.: Logika. Ljubljana 1920. (1832.)

Paulsen F.: Einleitung in die Philosophie. Stuttgart 1906. (1774.)

Radosavljevič P. R.: Uvod u eksperimentalnu psihologiju. U Zagrebu 1908—1909. (1611—46.)

Rostohar M.: Uvod v znanstveno mišljenje. V Pragi 1909. (1237—2.)

Stadler J.: Psihologija. U Sarajevu 1910. (1788—5.)

Ueberweg F.: Grundriß der Geschichte der Philosophie. Berlin 1915—1924. (1809.)

Ušeničnik A.: Uvod v filozofijo. Ljubljana 1921—1924. (1761—1. 2.)

Veber F.: Sistem filozofije. V Ljubljani 1921—. (1841.)

—: Uvod v filozofijo. Ljubljana 1921. (1034—3. 4.)

—: Znanost in vera. Ljubljana 1923. (1034—15. 16.)

Wittmann M.: Ethik. München 1923. (1835—7.)

Wundt W.: Einleitung in die Philosophie. Stuttgart 1920. (1764.)

—: Grundriß der Psychologie. Stuttgart 1920. (1765.)

Zimmermann St.: Psihologija za srednja učilišta. Zagreb 1927. (1852.)

Mali oglas, ki vsebuje poročila in socialne namene občinstva: vsaka beseda 30 p, najmanjši znesek Din 5.—

Mali oglasi

Zonitve, dopisovanje in oglaševanje: vsaka beseda 50 p, najmanjši znesek Din 10.—

Singer šivalni stroj

zelo lep proda Hinko Kralj, Tvorliška c. 30 I. 430

Utekel

ml je pes jazbecar. Sliši na ime »Waldi« Rudolf Smolej, Pod mostom št. 11. 432

Lepo premijena soba

s posebnim vhodom in električno razsvetljavo se odda. Vojašniška ulica 18. — 431

Specijalna delavnica

za črkoslikarstvo in soboslikarstvo, Fr. Ambrožič, Grajska ul. 2. Maribor. 429

Damsko frizerko,

prvovrstno moč išče frizerski salon Mračič, Maribor, Cankarjeva ulica 1. Nastop takoj. 428

Stiskalnica za grozdje in sadje na kamen se proda v Slovenski Bistrici hiš. št. 94 in 195. Ponudbe je nasloviti na upravništvo lista. 423

Potrjim srcem naznanjamo, da nam je nebo vzelo našo ljubljanko

Verico

v nežni starosti 2 let.

Pogreb naše nenadomestljive hčerke bo v sredo dne 22. t. m. ob 16. uri na pokopališču v Pobrežju.

Maribor, dne 21. febr. 1928.

Janko in Lizika Kuster, stariši
Janko, bratec. 433

Na Pepelnico, sredo se vrši v Prvi dalmatinski klet, Maribor, Mesarska ul. 5 velika

pojedina

raznovrstnih morskih rib
Istotam se dobe sveže morske ribe. 435

Trboveljski

premog

142
koks, oglje, drve, kolobare, dobite najceneje v
Tattenbachovi ulici št. 13

Šivilje!

Čevljarji!

Ako Vam Vaš stroj nagaja potrudite, se v Tattenbachovo ulico 14 in z zadovoljstvom bode spet pričeli z delom. Ne pozabite pa vzeti s seboj prvovrstnega američanskega olja za mazanje Vaših strojev. 1554

Novo!

Novo!

Prva pomoč ponesrečenim živalim

napisal profesor dr. Ferdo Kern. Knjiga je bogato ilustrirana ter velja s poštnino vred samo Din 36.—. Naroča se v

knjigarni Tiskovne zadrage v Mariboru, na Aleksandrovi cesti št. 13

Novo!

Novo!

Prvovrstno

češko posteljno perje in puh

inlet, gradl za žimnice, prešite odeje, volnene odeje, platno za rjuhe in drugo perilo, pristno češko platno, kakor sploh vse manufakturno blago, kupite najboljšo in najceneje le v trgovini

I. N. Šoštarič, Maribor
Aleksandrova cesta 13. XX

JUBILEJNI ZBORNİK

ZA PETDESETLETNICO OTONA ŽUPANČIČA

je pravkar izšel. Broširana knjiga velja 42 Din, vezana 56 Din, poštnina 3 Din

Naroča se pri Tiskovni zadrugi v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 13